

К 792/Д 87

1200000868584

Н ТЕАТЪР
Д
ЯНОВ РУСЕ

СВАТБА

Елиас Канети

K 492/287

СВАТБА

Драма от ЕЛИАС КАПЕТИ
Превод от немски - ВЕНЦИСЛАВ КОНСТАНТИНОВ

Постановка
ЛЮБОМИР ДЕКОВСКИ

Сценография и костюми
ВИОЛЕТА РАДКОВА

музикално оформление
и адаптация за оркестър
МИХАИЛ ШИШКОВ

танци и пластика
СТОЯН ГЕОРГИЕВ

Музиката се изпълнява от камерен ученически оркестър
при Средно музикално училище - Русе,
ръководител - Мария Дуканова

Помощник - режисьор
ГИНКА ЦАНКОВА

Текста следи
АЛЕКСАНДРА БАРАМЕЗОВА

В спектакъла са включени текстове от:
Библията, Корана, древноиндийски и други исторически епоси

Премиера - 22 април 1992, 19 часа, Операта

В програмата са използвани картини от Йеронимос Бош
Редактор - Крум Герзицов, художник - Димитър Гилев
Печат и спонсорство - фирма "АГАВА" - Русе

ЕЛИАС КАНЕТИ, писателят, който твори на немски език и смята себе си за австрийски писател и гражданин, днес е признат за един от значителните съвременни европейски творци, за "жив класик", за продължител на големите традиции на австрийския роман, наред с Роберт Музил, Франц Кафка и Херман Брох. Наричат го "един от последните европейски хуманисти", нареждат творчеството му до това на писателите - философи на XX век като Самюел Бекет, Джеймс Джойс, Марсел Пруст, Жан-Пол Сартр.

През 1981 г. той получава Нобелова награда за литература за "цялостното му творчество, отличаващо се с широта на възгледите, богатство на идеи и голяма художествена сила".

Елиас Канети е роден на 25 юли 1905 г. в Русе (Русчук). Произхожда от издънка на шпаньолски евреи, виден русенски род, дошли някога от Нова Кастилия (Испания). През 1911 г. младото семейство на родителите му се преселва в Манчестър, Англия. Една година по-късно умира баща му - факт, който остава завинаги незаличима дия в съзнанието на Канети. Същата година (1912) майката с тримата си сина се установява да живее във Виена. В този град Канети живее дълго: учи естествени науки, попада в литературната бохема, посещава лекции по философия. Учи и в Цюрих, Франкфурт на Майн. През 1938 г., след аншлуса на Австрия от страна на Германия, емигрира в Лондон, където живее и до днес.

Елиас Канети е писател, който интерпретира глобални философски теми: човекът и смъртта, човекът и властта, човекът и масите, човекът и словото, въобще интересува го съприкосновението на човека с ония обществени явления и факти, които го манипулират като личност, като духовна субстанция, като индивидуалност. Той трескаво разсъждава над това съприкосновение: търси причините за метаморфозите на индивида, търси корените на всичко онова, което обезличава духовно и сломява свободата на личността. ("Колко лесно се казва: да намериш себе си! Как се стряскаш, когато действително това се случу.")

За оформянето му като творческа личност допринасят ранните му запознанства с видни австрийски и немски интелектуалци (Брох, Музил, Краус, Кафка), силно се повлиява и от творчеството на Гогол, Достоевски, Стриндберг, Бабел. На много от тях той посвещава знаменити есета.

В размишления над измъчващите го житейски, метафизични и литературни въпроси той пише проза, драми, есета, публицистика, автобиографични произведения. Общото, което ги обединява, е силното им философско - етично звучене. Автор е на романа "Заслепенето" (1935), философско - антропологичното изследване "Масите и властта" (т. I - 1960, т. II - 1973), книгите с есета

447254

"Власт и оцеляване" (1972), "Провинцията на човека" (1973), "Съвестта на думите" (1975), автобиографичните книги "Спасеният език" (1977), "Факел в ухото" (1980), "Митология на очите" (1985).

Елиас Канети създава и три драматични пиеси - "СВАТБА" (1932), "Комедия на суетата" (1934), "Обречените" (1952). В тях той развива идеята си за езика като атрофирала система на междуличностни контакти, а отпък и като форма на закоснятелност и проява на насилие. Драмите му са и израз на неговата теория за т. н. "акустична маска", която притежава всеки индивид, и която пречи на пълната му разкриваемост пред другите. Обикновено в пиесите на Канети хората са доведени до крайна морална деградация, обладани са от порочни страсти. Но същевременно в тях се долавя и един скрит лиризъм, един вопъл за човещина, изтръгнат от апокалипсиса на човешкия хаос.

Най-богат сценичен живот по световните сцени има пиесата "Сватба". За нея писателят Теодор Адорно казва: "Сватба" заслужава най-голямо внимание дори само като литературно - исторически бряк между отшумяващия на времето експресионизъм и днешния абсурден театър, но тя е написана почти с морализаторски смисъл, който се проявява безусловно".

Първата постановка на "Сватба" в България бе на сцената на Държавния сатиричен театър в София (премиера на 1 март 1986 г.), в режисурата на Маргарита Младенова.

Русенският драматичен театър отдавна трябваше да пресъздаде на своя сцена драматична творба на Елиас Канети. Но пък и никога не е късно да се докоснем до хуманизма и тревогата на този голям европейски автор. Особено ни е необходимо съприкосновението с неговата литература сега - в това сложно, преломно и изпълнено с толкова противоречия време. Драматургията на Канети, както и цялото му творчество, е спонтанен вик за духовно и морално оцеляване на индивида, поставен в кипящия от противоречия околн свят. Ето защо неговите творби не се страхуват открито да застанат срещу насилието, егоизма, безчовечието, равнодушието, масовата психоза на страха или разрушението. Посланията на пиесата "Сватба" съдържат този морален вик. Затова като своеобразно мото на нашата постановка бихме сложили афоризма на Канети: "ВСЕКИ ЖИВОТ, КОЙТО ПОЗНАВАМЕ ДОБРЕ, Е СМЕШЕН. ОПОЗНАЕМ ЛИ ГО ПО-ДОБРЕ, ТОЙ СТАВА СЕРИОЗЕН И СТРАШЕН!".

Крум Гергицов

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868584

Поставени под един покрив, действащите лица в "Сватба", създават истинско стълпотворение. Не поради ликантините си преживелици един с друг или поради изкусните си сплетни един против друг! И когато е съвсем прозрачен в пошлотата си, всеки от тях е въоръжен - по израза на Канети - с "акустична маска". Говори, за да се легитимира пред другите такъв, за какъвто се смята. И същевременно се самоубеждава в правотата на собствената си представа за себе си. По този начин обаче героите на "Сватба" попадат в тотално неразбирателство помежду си - все едно дали ще си разменят нежности в някой ъгъл, или ще се нахвърлят на взаимна разплата. Едва общата напаст накрая въвежда "ред" в поголовната бъркотия на личните амбиции. По-късно Канети, който с особена охота коментира първата си пиеса, набляга предимно на "езиковата колизия" в нея. Но все пак, мисля, че още два момента са не по-малко важни за възприемането на "Сватба". От една страна, това е противоречието между "реалното" поведение на действащите лица и въображаемата, създадена не без тяхно съучастие обстановка, в която се намират. Гротескните изсилвания не могат да ни подведат дотам, че да ни се изплъзне житейското покритие на отделните човешки фигури. Повечето от тях представляват определени психологически типове. Едва ли е случайно, че в къщата са събрани хора от различни прослойки. Може граматургът да не е имал намерение (каквото днес му приписват със задна дата някои критици) да създаде карикатурен албум на цялото обкръжение. Несъмнено обаче той се домогва до обобщена скица на една болезнена социалнопсихологическа ситуация. За автора на "Маса и власт" щеше да е по-странно, ако не бе постъпил така. Струва ми се, че възловият въпрос в "Сватба" е за - условно казано - въображаемата къща. Въпросът сиреч за това, как в изпълнение на подражателните се житейски роли героите сами създават и спазват имажинерните закони на обитаваната от тях среда. За да подсили впечатленията у зрителя, Канети си служи с похватите на "удвоения" театър. Кара сватбарите да преживяят двукратно земетресението: единия път "на ужик", втория - реално. И в двата случая, обаче, те не се променят: панически се опитват да спасят кожата си. Излиза, че и двата случая оправдават жаждата си за живот с недействителните материални или морални ценности. Хаосът на личните страсти е за Канети опакият вид на тълпата. Тя подхранва чувството за принадлежност към въображаема общност, в която всеки поотделно и всички заедно принасят в жертва индивидуалното, за да вилнее себичното.

проф. АТАНАС НАТЕВ

Из "Реалните обитатели
на въображаемата къща"

Вече близо 10 години грозна и изоставена поруганата сграда на "Доходното здание" сякаш ни гледа с мъртвите си очи, отправяйки Вук за помощ, който прониква в мисълта и съзнанието ни.

Без дом, отчаяни русенските артисти се прехвърлят от зала в зала, обединени единствено от онази магия, която наричаме ТЕАТЪР. Тази тревожна ситуация ни накара да учредим заедно с фирма "Кремена - А" сдружение с идеална цел, което кръстихме "Доходно здание". Единствената цел на сдружението е набиране на средства за завършване строежа на театъра.

Трябват пари! Затова отправяме апел към всички истински русенци, към всички театрали, нека дадем своята дан, естествено според възможностите ни, в името на архитектурната перла на град Русе - "ДОХОДНОТО ЗДАНИЕ" III

Банкова сметка - 341-154-181-200-3 Търговска банка АД - Русе

БОЖИДАР МАНЕВ

зам. директор на

Драматичен театър - Русе и

член на УС на

сдружение "Доходно здание" - Русе

Директор на театъра - ГЕОРГИ СТЕФАНОВ (актьор), Заместник - директор - БОЖИДАР МАНЕВ (актьор), Драматург - КРУМ ГЕРГИЦОВ (театровед), Режисьори - ПЕТЪР АЛЕКСАНДРОВ, ЛЮБОМИР ДЕКОВСКИ, Главен художник - ВИОЛЕТА РАДКОВА, Сценограф - ДИМИТЪР ГИЛЕВ, Зам. директор по техн. част - инж. ОГНЯН ЖЕКОВ

битас

ООД - РУСЕ

**ПРИЕМНИК НА
НПЗ "ЛЕОН ТАДЖЕР"**

Управител: (082) 4-04-64

Пласмент: (082) 4-06-87

Факс: (082) 5-09-93

Телекс: (082) 6-25-69

Производител на битуми, моторно масло за двутактови бензинови двигатели, смазочни масла - машинни, хидравлични, турбинни, хладилни, смазочно - охлаждащи течности, спомагателни средства за строителство - кофражни масла, херметичи, битумни емулсии; миешо - дезинфекционни и перилни препарати.

ЛОКОМОТИВНО - ВАГОНЕН ЗАВОД - РУСЕ

Директор - тел. 4-05-40

Зам. директор по ИВ - 5-44-43

Зам. директор по Пр. В - 5-87-82

Зам. директор по ТВ - 4-05-49

ЕДИНСТВЕН ЗАВОД В БЪЛГАРИЯ:
за ремонт на дизелови локомотиви
и товарни вагони;
за производство на резервни части
на дизелови локомотиви

ФИРМА "ПЕТЪР КАРАМИНЧЕВ" - РУСЕ

Тел: 50998

Телекс 62511

Факс 48609

Произвежда:

Подови настилки, изкуствени кожи, меки фолии от ПВЦ,
мушамы за маса, дунапренени и кожено-галантерийни изделия

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА И ИЗПЪЛНИТЕЛИ

ГОСПОЖА ГИЛЦ, собственица на къща
ТОНИ, нейна внучка

ТУТ, гимназиален учител
ЛЕНИ, неговъ жена

АНИТА, момиче от добро семейство
ПЕТЕР ХЕЛ, млад господин с букет цветя
ГРЕТХЕН, деловъ дама
МАКС, мъж
ФРАНЦ ЙОСИФ КОКОШ, портиер
НЕГОВАТА ЖЕНА, на смъртно легло
ПЕПИ, малоумната им дъщеря
ЗЕГЕНРАЙХ, строителен съветник,
баща на булката

ЙОХАНА, маика на булката
КРИСТА, булка
КАРА, неин брат, в трети семестър
МАРИХЕН, най-малката, 14-годишна

ДИРЕКТОР ШЪОН, домашен приятел
ХОРХ, идеалист

ГОСПОЖА ЦАРТ, вдовица
ДОКТОР БОК, домашен лекар, 80-годишен
ГАЛ, аптекар
МОНИКА ГАЛ, неговъ жена
РОЗИГ, фабрикант на ковчежи
МИХЕЛ, младоженец

АНТОАНЕТА КРЪСТЕВА
ПЕТЯ МАРКОВА *
МИРОСЛАВА ГРАДЕВА *
МАРИАН САНОВ
ЕКАТЕРИНА ГЕОРГИЕВА
НААМЕНА СТАНЧЕВА *
МАРИЯ ГИШКОВА
НИКОЛАЙ ПАВЛОВ
ТАТЯНА ЦВЕТКОВА
НИКОЛА ЧИПРИЯНОВ
ЦАКО ДАЧЕВ
МАРИНА КЪОСТЕБЕКОВА
МАРИЯ НЕДЕЛЧЕВА
МИНКО МИШКОВ

МИЛАНКА ПЕТРОВА
РУЖА ЛЮБОМИРОВА
НИКОЛАЙ АНГЕЛОВ
РАТИМИРА ЛЮБОМИРОВА *
РАДИЦА МАРИНОВА *
ЕМИЛ ИВАНОВ
КОСЪО СТАНЕВ
СВЕТАОЗАР НИКОВ
АНЕЛИЯ ШИШКОВА
ИВАН САМОКОВАНЕВ
ЛЮБОМИР КЪПЕВ
ГАЛИНА МИЛАНОВА
ЕМИЛ МИХОВ
ВЕНЦИСЛАВ ПЕТКОВ

Финалната песен изпълнява ГОДОР МИХАЙЛОВ

* - Изпълнителката е от младежката студия към театъра

Всичко, което изживях по късно, вече се бе случило някога в Русчук.

Има два вида творци: едните се заселват в рани, а другите – в къщи.

Той иска да спие по-добър и всеки ден преди закуска се упражнява.

Поет може да бъде само онзи, който чувства отговорност, при все това, че едва ли ще направи повече от други – за да я потвърди в действителност.

ЕЛИАС КАНЕТИ

Драмата "Сватба" е едно доказателство за вярата на Канети в разрушителната и съзидателна мощ на словото. Едно от главните действащи лица, около което се групира действието и което задвижва, за да го доведе до неговата развръзка, се казва Хорх (на български може да се преведе "Слухарски" - от "хорхен" (на немски), което в превод на български значи "ослушвам се, подслушвам, слушам внимателно"). Драмата започва с пет сцени, чието единство е в композиционния принцип на "подслушването", и в движещите сили на парите и секса. Властта на секса и на алчността управлява хорова на заслепените от страсти гости на "сватбата". Приковани от името и акустичната си маска, те не могат да надхвърлят себе си и заразеното от пороци общество. Те са стожерите на това общество: те го съпътствуват в целия кръговрат на живота, от раждането до смъртта, те са "строителите" и "архитектите". Така "сватбата" като акт на обновление, инициация, прераждане и реализация на карнавалното начало се превръща в онзи апогей на хаос от страсти, зад който зеи ямата на ужаса и безсмислицето: устоите на това "престабилно общество" са разклатени. Именно заради този хаос - така пише Канети в есето си "Призванието на поета" - който все повече обхваща този тръгнал с нарастваща скорост към собствената си гибел свят,... той трябва да носи този свят в себе си. Но той не бива да се поддава на хаоса, той трябва да го оборва именно поради своя опит и да му противопоставя необузданата си надежда." На какво гради авторът тази надежда?

Поразяващо и шокиращо е превръщането на фикцията на идеалиста Хорх в сценична действителност: земетресението, което неговото слово предизвиква. Драматургът Канети превръща играта на земетресение в реална действителност, за да внуши силата на поетическото слово и на поетичната фикция. "Играта в играта" става реалност, фикцията се превръща в сценична действителност и изкуството придобива разрушителната и съзидателната мощ на революцията. То не подтиква към революция: то Е самият революционен акт, разрушавайки старите и създавайки нови възможни светове. Действието в "Сватба" се колебае между фикция и действителност, като изговият момент преобладава и в двете сфери, играта ги обединява, а не противопоставя, тъй като фикцията е действителността на творческото съзнание и притежава способността да антиципира нови светове и да унищожава с лекота отживелите.

проф. ПЕНКА АНГЕЛОВА

Из "Фикцията е действителността
на творческото съзнание"

БЛАГОДАРИМ НА СПОНСОРИТЕ:

ОБЩИНА - РУСЕ

★ ★ ★

КРЕМЕНА.А

СТРОИТЕЛСТВО, ИНЖЕНЕРИНГ, ВЪНШНА И ВЪТРЕШНА ТЪРГОВИЯ,
БОРСОВО ПОСРЕДНИЧЕСТВО, ИНВЕСТИРАНЕ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

7000 Русе

ул. "Църковна Независимост" 16 п.к. 406

тел. (082) 34102, 24584, телекс 62324

президент: Величко Ковачев

★ ★ ★

7000 Русе

ул. "Славянска" 3, ет. 1

тел. (082) 27036

факс (082) 35946

президент: Тодор Колев Тодоров

★ ★ ★

ФИРМА

Фабрика РУСЕ

ФИРМАТА ПРОИЗВЕЖДА:

Детски, дамски и мъжки чорапи изделия от
ЕСТЕСТВЕНИ, СИНТЕТИЧНИ и от техните смеси
текстилни материали

Тел: 22222 Телекс: 62592 Факс 30210

ЛЮБОМИР ДЕКОВСКИ - ДЕБЮТ НА РУСЕНСКА СЦЕНА

За тези, които се интересуват по-пристрастно от театрално изкуство, името на режисьора Любомир Дековски не е непознато: той е от изведените и утвърдени піворци в съвременния български театър. Тази слава е спечелил с театрални постановки, които винаги са провокирали спокойното театрално възприятие, у тях винаги сме откривали стремеж за оригинална трактовка на драматичната творба. Ето защо постановките на Дековски се очакват с интерес от театралите, защото те винаги нещо рушат, срещу нещо се бунтуват, нещо утвърждават - изкуство, общество, история.

Той е роден през 1944 г. в Свищов. Завършил е славянски филология в СУ "Св. Климент Охридски", а през 1972 г. - режисура в НАТФИЗ "Кр. Сарафов", в класа на проф. Анастас Михайлов. Като режисьор е работил в театрите на Враца, Силистра, В. Търново. От 1981 г. до есента на 1989 г. е бил в състава на Бургаския театър. В този колектив разгръща своите творчески качества. Негови спектакли са получавали награди на национални театрални презгледни.

Името на Любомир Дековски е свързано и с най-ярките изяви на художествената самодейност. В началото на 70-те години, а дълго време и след това, той е ръководител на известния студентски театрален състав към Университета - "СУ - 113". В този колектив са известни неговите спектакли - "Хоро" по А. Стратимиров и "Моисераи" от Е. Раблес, както и редица други, донесли международна слава на колектива.

В творческата биография на този режисьор са записани ярки постановки върху такива творби като "Коварство и любов" от Фр. Шилер, "Комедия от грешки" от У. Шекспир, "Електра в черно" от Ю. О'Нийл, "Любов и смърт в пепелната пустиня" от Ловинеску, "Духовете на Цибрица" от Г. Алексиев, "Земята се върти" от Ст. Стратиев, "Ретро" от Ал. Галин и др. Това, което впечатлява в спектаклите на Дековски е неотменното присъствие на една болка за човека, от неговото несъвършенство или от драматичния му стремеж към нравствено пречистване. Ето защо той има предпочитания към пиеси, които "теглят" към размисли за изкони добродетели и пороци. Той обича да разглежда човешкия индивид на фона на обобщен метафоричен свят, напоминиц космополитично пространство. От тук и влечението към театъра на жеста, пластиката, голямата метафора. Но това влечение е съчетано и с едно дълбоко изследване на вътрешния свят на героите: така той търси хармонията между силата на психологическия рисунок и мощната изжива на обобщения пластичен знак. В това отношение пиесата "Сватба" му дава възможност да разкрие в ярка степен тези особености на неовия режисьорски натюрел.

Нека пожелаем на Любомир Дековски традиционното "На добър час!" в изживите му на русенска сцена, и на нея той да намери своето ново творческо прераждане!

С ЖИТЕЙСКА МЪДРОСТ И ФИЛОСОФСКО ПРОЗРЕНИЕ

"Човек изразява своето време най-вече в това, което не приема от него."
Канети

На тенденциите на нихилизма, бягството от живота, разграждането на личността и маниерността в изкуството и литературата Елиас Канети противопоставя своето жизнуетвърждаващо концепция за човека от Вилхелм - Майстеровския тип, своята реалистична поетика

Двата тома с бележки "Провинцията на човека" (1973) и "Тайното сърце на часовника" (1987) са образец на високо концентрирана литература. Смесваща от афоризми, изповеди, наблюдения, хрумвания, коментари към прочетени книги и къси разкази, позволява да се надникне пряко в творческата лаборатория на Канети и показва колко неразривно свързани са у него писателят, мислителят, критикът на своето време и жизнуетвърждаващият хуманист. Някои от тях са образци на точна и образна формулировка, събрала като във фокус житейската мъдрост и философско прозрение. Само с четири думи Канети успява например да определи мястото си в нашето столетие, като улавя и космическите измерения на живота си (Халеевата комета): "От Халей до Халей е твоето човешко време!" Едва ли значимостта на един индивидуален живот би могла да се определи по-кратко, по-просто и по-ясно!

"Писател - космополит, какъвто се проявява и в своите мемоари: "Спасеният език", "Факел в ухото" и "Митология на очите", Канети е наистина разказвач от класа, тънък майстор на словото, чиито светлосенки са незаменими" - пише за него Йоханес Егфелт от Шведската кралска академия по повод присъждането на Нобелова награда за литература през 1981 година.

В нашето грубо и пределно политизирано време (до известна степен то напомня за романа му "Заслепението", който повечето критици тълкуват като цялостна метафора на заплахата, която крие "човекът от масата" у всеки един от нас), като че ли ще имаме все по-голяма нужда от мъдростта на този Велик писател.

Фактът, че е роден в Русе, град, за който пише с толкова любов в "Спасеният език", ни прави горди и ни даде основание да положим през 1989 г. основите на КНИЖОВНО ДРУЖЕСТВО "ЕЛИАС КАНЕТИ". То вече обединява критици, публицисти и театристи, които имат отношение не само към дейността и творчеството, но и към идеите на Канети. Този литературен кръг се старее да популяризира неговото дело чрез различни културни и научни прояви в Русе, София, Велико Търново и в страната: публикува материали и библиографии за него, на пълно издание на съчиненията Дружеството вече установи контакти със сродни книжовни дружества в Европа, с различни университети, библиотеки и научни институти. Макар носещо неговото име, това обединение не би трябвало да се ограничи единствено с личността и делото на писателя. Защото животът на Канети е могел - носител на обобщени човешки истини.

ОГНЯН СТАМБОЛИЕВ

основател и секретар на Д-во "Канети" - Русе

IOMMA

ПРОИЗВЕЖДА:

- Обемна вата и юталин - за подплати за топли дрехи и олекотени завивки
- Руселини неподпленващи - в различни дебелини
- Руселини подпленващи - в различни грамажи
- Тапицерска вложка от 100% естествено кокосово влакно
- Дюшеци във всички стандартни размери
- Тапицерско зебло - за мебелната промишленост и за опаковка
- Номтекс, изработен от ликови влакна, излонабит върху подложка и други специални материали

гр. Русе, бул. "3 март" 40
телефон: 2-77-56, факс: 7-90-41

Извършва развойно - внедрителска, производствена и търговска дейност за технологично оборудване, машини за хранително-вкусовата промишленост, металообработващи машини, инструментална екипировка, метални конструкции, противопожарна техника, изделия от пластмаси, дърво и каучук, медицинска техника, възли за автомобили, селскостопанска техника и електродвигатели, битова техника, промишлени взривни вещества, спортни обувки, стоки и услуги за населението.

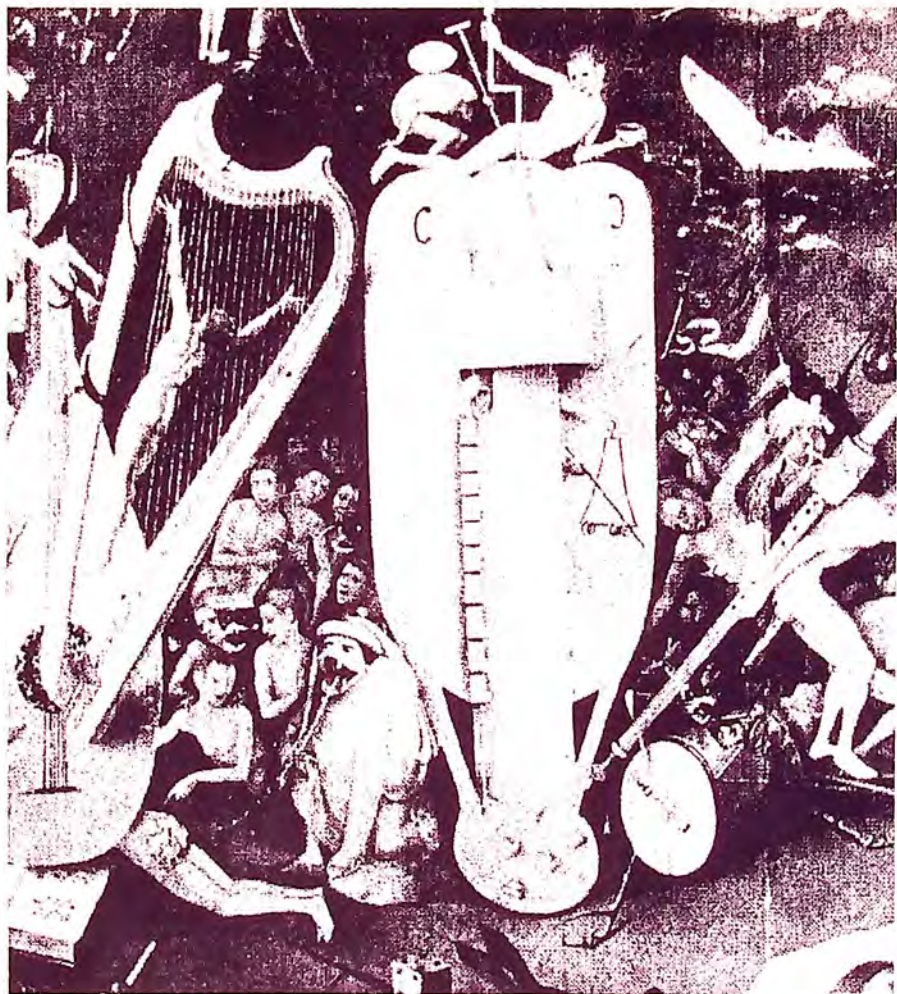
АГАВА
Русе, пл. "Аспарух" 1
(в Младоживия дом)
тел. 7-05-67
факс 7-40-77

RANK XEROX
Copy Centre

КОПИРНИ УСЛУГИ
КОМПЮТЪРЕН НАБОР
ПОДВЪРЗИМ
КОНСУМАТИВИ
КОПИРНА ТЕХНИКА
ОФИС ОБОРУДВАНЕ

Ние Научихме Света да Копира !

СВАТБА

Елиас Канети

ДРАМАТИЧЕН ТЕАТЪР "САВА ОГНЯНОВ" - РУСЕ

ПРЕДСТАВЯ
В САЛОНА НА ОПЕРАТА

С В А Т Б А

драма от ЕЛИАС КАНЕТИ
превод - ВЕНЦИСЛАВ КОНСТАНТИНОВ

постановка
ЛЮБОМИР ДЕКОВСКИ

сценография и костюми
ВИОЛЕТА РАДКОВА

музикално оформление
МИХАИЛ ШИШКОВ

танци и пластика
СТОЯН ГЕОРГИЕВ

Участват: АНТОАНЕТА КРЪСТЕВА, МАРИАН САВОВ, МАРИЯ ГИНКОВА, НИКОЛАЙ ПАВЛОВ, ТАТЯНА ЦВЕТКОВА, НИКОЛА ЧИПРИЯНОВ, МАРИНА КЪОСТЕБЕКОВА, ЦАКО ДАЧЕВ, МАРИЯ НЕДЕЛЧЕВА, МИНКО МИНКОВ, МИЛАНКА ПЕТРОВА, РУЖА ЛЮБОМИРОВА, НИКОЛАЙ АНГЕЛОВ, ЕМИЛ ИВАНОВ, КОСЬО СТАНЕВ, СВЕТОЗАР НИКОВ, АНЕЛИЯ ШИШКОВА, ИВАН САМОКОВЛИЕВ, ЛЮБОМИР КЪНЕВ, ГАЛИНА МИЛАНОВА, ЕМИЛ МИХОВ, ВЕНЦИСЛАВ ПЕТКОВ и други.

Сватбата като жизнен ритуал е начало на нещо ново: тя е зачеване на нов живот, на нова мечтателност. Елиас Канети, писателят, роден в Русе, световна литературна знаменитост, ни поднася друга сватба - на разюзданите нрави, на порочните страсти, на зверския егоизъм, на стремежа да властвуваш над другите. И сред този апокалипсис на разрушените добродетели, въпреки всичко, Канети намира надежда, че човечеството ще намери пътища, за да си възвърне първоначалното преклонение към вяра, святост, хубост, доброта. Дори животът на хората да започне отначало !

шеста премиера за сезон 1991 - 1992 година

Писмо на г-н Георги Стефанов, от името на
колектива на Драматичен театър „Сава Огнянов“ -
Русе, до писателя Елиас Канети

до г-н ЕЛИАС КАНЕТИ
Цюрих
ШВЕЙЦАРИЯ

УВАЖАЕМИ г-н КАНЕТИ,

Към Вас, големият писател и хуманист, с дълбока почит се обръща
Директорът на Драматичния театър от гр. Русе /Русчук/, България - Георги
Стефанов.

Приемете най-сърдечни поздравии от жителите на Вашето родно
място, приемете най-сърдечни поздравии от многобройните почитатели на
творчеството Ви, и от колектива на Русенския драматичен театър.

Ние, русенци, сме горди с Вашата личност и ценим знаменателния
факт, че сте родени в българския дунавски град. Вашите творби са част от
културната атмосфера на Русе, те са част от мостовете ни към Европа.
Затова всяко поколение Ви преоткрива като автор и така се съхранява
уважението към Вашата личност.

Г-н Канети,

С настоящето писмо имам честта да Ви уведомя, че в знак на
дълбоко уважение към Вас, в нашия театър започнаха репетициите на
пиесата Ви „Сватба“. Премиерата ще се състои на 22 април 1992 г. Безкрайно
ще сме благодарни, и ще бъде незабравимо преживяване за колектива и
русенци, да присъствувате на премиерата или на някое от следващите
представления. Каним Ви най-сърдечно!

Целият състав работи с огромно творческо удоволствие над
Вашата пиеса и ние се надяваме, че спектакълът ще се превърне в
голямо театрално събитие не само за града, но и за страната.
Постановката на „Сватба“ е включена и в програмата на тържествата
за отбелязване на 100 години от основаването на Русе, които ще се
състоят през септември тази година.

Уважаеми г-н Канети,

Трудно ми е в това кратко писмо да изразя своята и на колегите ми
радост от съприкосновението с Вашия творчески свят. Надявам се, че в
малкото глуми, Вие ще откриете вълнението ми, че чрез това послание, ние,
колективът на Русенския драматичен театър, правим плах опит да заговорим
с големия писател, с личността, чийто философски и литературни идеи
обогатиха изкуството на XX век. Затова Ви желаем от сърце здраве и още
дълги години от Вашето талантливо перо да се раждат забележителни
произведения на световната литература.

Русе, 3 април 1992 г

С дълбоко уважение:
Георги Стефанов

Писмо на писателя Елиас Канети
до Директора и колектива на Драматичен театър „Сава Огнянов“ - Русе

Елиас Канети
CH - 8032 - Цюрих
Швейцария

3 май 1992 г.

ДРАГИ г-н СТЕФАНОВ,

Вашето писмо ми достави извънредно голямо удоволствие и аз Ви благодаря за него от дълното на моето сърце.

Вие знаете какво е Русе за моето детство. Тези първи шест години от моя живот винаги са присъствували в моето съзнание. Те дадоха цвят и облик на осемте следващи мои години.

Чувствувам се силно поласкан, че една от моите пиеси е включена във Вашия репертоар по случай годишнината на Русе.

Получих Вашето писмо на 21 април, т. е. един ден преди премиерата на „Сватба“ във Вашия театър. И така бях мислено с Вас и се надявам, че сте имали успех.

Аз искрено съжалявам, че не мога да присъствувам на премиерата като гойда в Русе. Здравето ми е нарушено, засега е твърде обезпокоително, и лекарят не ми позволява да пътувам.

Моля, предайте на Вашите колеги благодарността, която изпитвам за усилията, които са положили за поставянето на „Сватба“. Тя е трудна пиеса и не винаги лесно разбираема за публиката. Но аз зная колко са способни Вашите актьори и съм сигурен, че под Вашето ръководство Вашият състав ще успее.

Моето сърце е отправено към всеки от вас и най-сетне, но не - помалко, към Вас - г-н Стефанов.

Сърдечно ваш:

Елиас Канети

Dear Stefan
ever from the day of my childhood until now
first ten years of my life are always present to
me - clear and sharp in the night years that
greatly honored that a play of mine is included
in the repertoire of the Russian Theatre.